

Hornbæk 4. 7. 1912.

Themmelig og Miss sender venligst hilsen til eder begge. De er mine bedste venner, og det er altid med dem jeg glæder mig at mødes.

Kjæreste Niske!

Inderlig tak for dit brev af 11te juni - det havde ligget her paa stationen eller for-
tet omkring til den 24de, da jeg fik det, saa
dine beretninger var jo smagtelig blit lidt
erverdige, men hovedsagen var at I lod
til at ha det godt, og det haaber jeg I har
fremdeles med eders forskjellige gæster. De
har vel skiftet nu, kan jeg tænke; fra Dragen
har jeg hørt at Hartmannerne var paa vei
vestover, og Halvor er vel draget tilfjelds.
Jeg har flere gange talt med fru Fritz H. og
Karen, en gang drukket the hos dem, rigtig
hyggeligt, de var saa søde og venlige. De var

som alle andre henrykt over Hornbæk, men
er dog nu draget til Skagen, hvor de skulde
træffe Ellen og Johannes. Her er ogsaa et yndigt
sted som jeg er blit saa glad i, at det er helt
vemodigt et skulde forlade det; i godt veir
er her ganske fortryllende, men i saa henseen-
de har skjæbnen ikke været mig særlig gun-
stig, for veiret er lige saa upaarlideligt som
i selveste Bergen; men saa sætter man desto
mere pris paa de solskinsdage som forundes
en. I dag har vi en seadan, og vi har myttet
den, været paa tur til Krokkehoved fyr og
set ud over hele Kotteget og hele Sjællands
nordkyst; det var saa klart og saa blaat, jeg
synkes jeg næppe kunne se til Færder, men
selv ^{med} fyrets udmærkede kikkestuaadde ikke øiet

see langt. Nei, det er vist ^{man} mangler ikke de
lange syner, naar man har havet, det er
genstoe vidunderligt, men jeg kan ikke som
andre mennesker nyde at holde til veds i
klitterne ved stranden, alt det lys gjør mig
sammelumsk i hodet og jeg er glad ved at
kunne by op i skoven, „plantager“ som den her
kaldes. Jeg har ogsaa vaeret i Hellebæk og
faat et sterkt indtryk af den rigtige danske
bøgeskov med dens høitidsfulde stemning.

Da jeg sad der ved kysten en deilig aften
og saa nedover mod Kronborg, maatte jeg
tanke paa dig, Niskeman, hvilken over over-
gang det maatte vare for dig at komme
op til det kolde barske Norge, efter at være
opvokset i al denne blødhed og ynde. Løen

læs netop saa silkeblød og ligesom kjælede med
stranden. - Nu reiser jeg herfra mandag d. 8de,
blir saa to dage i Kjøbenhavn inden jeg tar
til Göttingen, hvor jeg skal være fru Marmis
gjæst et par uger. Det glæder jeg mig svært
til, haaber det ikke blir en skuffelse; jeg er
lidt bangt; fordi jeg havde ikke trod at jeg kunde
glæde mig saameget til noget paa denne jord mere,
men gjensynets glæde vil vi ialfald begge faa,
det er jeg vis paa. Skulde du ha tid at ofre et par
ord paa mig dernede, saa er adressen: Hanssonstræde
18. Nei, desvarre lyder ikke efterretningerne fra
Dragen saa gode som vi kunde ønske dem, men vi
tör jo haabe at virkningerne af massagen og alle de
andre greier kan komme bagefter, at hun dog styrkes
for vinteren. Ved du, at vi skal bli boende i b. & vei? Det
er ikke netop det bedste som kunde ske, men naar det er saa
umuligt som de siger at faa noget til rimelig pris, faar vi se
at indrette os der; det værste forekommer mig at være trapperne
for Bene, men hun har selv bestemt det. Tusend kjærlige hilsener
til Tonke. Hils ogsaa dine gjæster, og hav det godt allesammen! Din Det.